

מ"ת 48941/08 - מדינת ישראל נגד גנטט מולו (עוצר),

בית המשפט המחויז בירושלים

מ"ת 48941-08 מדינת ישראל נ' מולו (עוצר)
תיק חיצוני: 357843/2017

לפני כבוד השופט אברהם רובין
הمحكمة מדינת ישראל
נגד גנטט מולו (עוצר),
המשיב

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של חבלה בכונה מוחמירה, החזקת סכין שלא כדין ואיומים. פרט האישום הובאו בהחלטת כבוד השופט לומפ מיום 30.8.2017, ולפייך אחזור רק על עיקרי הדברים בקיצור נמרץ.
2. על פי הנטען בכתב האישום, המשיב חשב כי לרعيיתו יש קשר רומנטי עם עמית שלה לעובדה (להלן - "המתלון"). בהמשך לכך המשיב איים על אשתו באומרו כי אם תלור עם המתלון אז: "**את והוא תמותו**". בחודש מרץ 2017 התקשר המשיב למטלון ושותח עמו על קשריו עם רעייתו של המשיב. בחודש אפריל 2017 יצר המשיב פעמי נספת קשר עם המתלון והשמיע לו הקלהה של שיחת שהתקיימה בין לבין רעיית המשיב. בהמשך לכך, ביום 11.8.2017, בשעות הבוקר, אחז המשיב בחולצתה של רעייתו והחל לתחקר אותה היכן היא הייתה בשעות הערב יום קודם לכן, ומדוע איירה לחזור לביתם. בהמשך אותו יום, בשעת צהרים, נסע המשיב מביתו בביתו של מרכז הקלייטה במבשרת ציון, שם גר המתלון. המשיב נכנס לביתו של המתלון וביקש ממנו את מספר הטלפון של שותפו של המתלון לדירה. בשלב מסוים, כאשר המתלון הפנה את גבו למשיב, ذكر אותו המשיב באמצעות סכין בחלק העליון של גבו בבסיס הצוואר. בהמשך לכך התפתח מאבק בין השניים, במסגרתו ذكر המשיב את המתלון פעמי נוספת, לצדיו השמאלי של חזזה ובאמת ידו השמאלית. במהלך המאבק נזכר אף המשיב מהסcin בכתפו. כתוצאה ממשיעי המשיב נגרמו למטלון פצע דקירה בבית החזה השמאלי קדמי, חזזה אויר דו צדי עם המטומה תוך ריאתית, פצע דקירה בבסיס הצוואר, חתר באמנה השמאלית, חתר בכך היד השמאלית ושבר באחת מצלעותיו.
3. בהחלטת כבוד השופט לומפ נקבע כי קיימות ראיות לכואורה וכי קיימת עילת מעצר. כבוד השופט לומפ דחתה את טענת האפלה שטען המשיב, בנוגע לכך שהמתלון לא הוועד לדין בגין הדקירה שذكر לפני הטענה את המשיב. יחד עם זאת, קבעה כבוד השופט לומפ כי לנוכח עברו הנקי של המשיב, ולנוכח העובדה שיש בידו להציג חלופה מרוחקת, הן מאשתו והן מהמתלון, מן הראי להורות לשירות המבחן לעורר تسוקיר לגבי, אשר יבחן לעומק את מידת המסוכנות הגלומה בו ואת השאלה האם ניתן לתת בו את האמון הדרוש לצורך שיקילת חלופת מעצר.

4. בהמשך להחלטה האמורה הוגש תסקיר שירות המבחן, אשר אינו כולל המלצה לשחררו של המשיב לחופזה. שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון ביןונית להישנות התנהגות אלימה מצד המשיב, וכן ציין שירות המבחן כי חומרתה של ההתנהגות האלימה, אם חיללה תרחש, צפואה להיות גבוהה. שירות המבחן בחר את ההצעה לפיה המשיב ישוחרר למעצר בית אחותו ביישוב גדרה, בפיקוח של אחותו. שירות המבחן ציין כי מדובר באחותות נשואות, אשר יחד עמה גרים ארבעה ילדים וכן בנה הבכור ובעלת. שירות המבחן התרשם כי האחות אינה עריה לעומד בבסיס כתב האישום, ואיננה עריה לכך שיתכן כי בין המשיב לאשתו קיים סכוסוך המחייב פיקוח הדוק על המשיב. בסיכון הדברים ציין שירות המבחן כי על אף שמדובר בשבי שאין לו הרשות קודמות, הרי שהעובדת שהמשיב שולל כל סכוסוך בין המתلون, בשילוב עם התרשומות של שירות המבחן שהאחות תתקשה להוות גורם פיקוחיעיל, במיוחד כשממדובר במפקחת יחידה, מובילות למסקנה שלא ניתן להמליץ על שחררו של המשיב לבית אחותו, ואף לא על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

5. ב"כ המשיב טוען כי שירות המבחן נתן משקל מוגזם לעובדה שהמשיב טוען לחפותו. ב"כ המשיב טוען כי האחות יכולה לשמש כمفקחת עיליה, וכן הציע במהלך הדיון כי בנוסף לה ישמשו כمفקחי גיבוי גם אמו של המשיב וגם בנה הבכור של האחות, אשר גור עמה בבית. ב"כ המשיב גם הדגיש את עברו הנקי של המשיב ואת העובדה שהערכת שירות המבחן היא שנשקפת מסוכנות ביןונית להישנות מעשה אלים מצד המשיב, ולא מסוכנות גבוהה.

6. ב"כ המבקשת תומך בתוצאה הסופית של הتسקיר, זאת לנוכח המסוכנות אשר לדעתו גלומה במשיב,علاיה יש ללמידה מוחישתו לבצע העבירה כמפורט בכתב האישום. ב"כ המבקשת גם הדגיש כי אם יתממש הסיכון של פעולה אלימה נוספת מצד המשיב, אז קיימ השש של ממש שההתוצאות של המעשה תהינה קיצונית עד כדי קיוף חייו של מי מהמעורבים בפרשה.

7. גדר הספקות במקרה שלפנינו נובע מהעובדת שעברו של המשיב נקי לחלווטין. עובדה זו היא עובדה חשובה, שיכולה ללמד על כך שבמשיב לא גלומה מסוכנות קיצונית המחייבת את מעצרו דווקא. ואולם, בראיה כוללת של נסיבות העניין אני סבור כי במקרה זה מתקיימות מספר אינדיקטות המלמדות כי על אף עברו הנקי של המשיב גלומה בו מסוכנות ניכרת מאוד.

ראשית, נסיבות ביצוע העבירה מלמדות לכואורה על נחישות ותוכנן מוקדם, הבאים לידי ביטוי בכך שהמשיב נסע מביתו בבית שימוש מגוריו של המתلون במברשת ציון, תוך שהצטייד מראש בסיכון מתוך כוונה, כך לפי כתב האישום, לדקור את המתلون. דקירה מתוכננת בסיכון, שמקונת לבסיס צווארו של המתلون ולבית החזה שלו מלמדת על מסוכנות ניכרת ועל אדישות לאפשרות של מתلون תיגרם חבלה חמורה ביותר, ואף אולי למעלה מכך.

שניית, ננטען בכתב האישום, התקיפה לא הייתה מעשה רגעי של חוסר שיקול דעת, אלא היא הייתה שייאו של תהליך הדרגתי שנמשך מספר חודשים, במהלךם התעמת המשיב עם אשתו ועם המתلون על רקע חדש בדבר הקשר הרומנטי ביניהם.

שלישית, מעדותה של רעיה המשיב במשפטה עולים לכואורה דפוסים של מעקב אחריה ואימומים (ראו עדות רעיה המשיב מיום 14.8.2017 בשעה 12:35, שורות 60-65). עדות זו מלמדת גם היא על מסוכנות, הגם שריעיותו של המשיב הדגישה כי המשיב לא נגה כלפי באלים פיזית בעבר. אך יש להוסיף כי בעדות נספתה של רעיה המשיב היא מצינית כי אם המשיב ישחרר ממעצרו היא תרצה להתפנות למקלט לנשים מוכחות (עדות מיום 7.8.2017 בשעה 14:59).

רביעית, קיימות ראיות לכואורה להוכחת הנטען בכתב האישום, ועל רקע זה ניתן להבין את הערת שירות המבחן, לפיה העובדה שהמשיב מכחיש קיומו של סכוסר בין רעיהו והתalon, להבדיל מהכחשתו את עצם ביצוע העבירה, מהוות גורם המלמד על מסוכנות. אכן, זכותו של המשיב לטען כי לא קיים סכוסר כאמור, אך בהינתן העובדה שקיימות ראיות לכואורה לקיומו של סכוסר כאמור, הרי שבשקלית המסוכנות הגלומה במשפט בשלב של הליכי המעצר, יש להכחשתו ממשמעות.

לאור כל האמור, אני סבור כי גלומה במשפט מסוכנות ניכרת, אשר לטעמי עולה על רמת המסוכנות ממנה התרשם שירות המבחן. זאת ועוד, אף אם נניח כי המסוכנות להישנותה של התנהגות אלימה היא ביןונית, כפי שקבע שירות המבחן, הרי שבשקלית המסוכנות הכלולת אשר גלומה במשפט יש להביא בחשבון לא רק את הסיכון להישנותו של מעשה אלים, אלא גם את הנזק אשר עלול להיגרם במקרה של הישנות מעשה אלים. על יסוד נסיבות המעשה המוחס למשיב יש חשש של ממש כי אם המשיב יפר חיללה את תנאי השחרור, אזי הנזק הצפוי מההפרה עלול להיות חמוץ וקיצוני עד כדי סכנת חיים למי מהמעורבים בפרשה. שילוב הדברים - המסוכנות הבינונית, ולטעמי לעלה מכך, להישנות מעשה אלים, והتوزאות העוללות להיגרם מהמעשה האלים - מחייבות את המסקנה כי במשפט גלומה מסוכנות ניכרת ביותר.

.8. אל מול המסוכנות הגלומה במשפט ניצבת החלופה המוצעת. שירות המבחן התרשם שהאחות איננה מתאימה דיה לשמש כ厰פקחת. אני סבור כי התרומות זו מבוססת. מדובר באחות שטופלת במשפחה, אשר ככל הנראה, לפי התרומות שירות המבחן, לא מודעת ליחסים המתווכים בין המשיב לרעיהו ולמסוכנות הגלומה בו. בדיון היום הוצע להוסיף כ厰פקחים את אמו של המשיב ואת בנה הבכור של האחות. לא השתכנעתי כי מפקחים אלו יכולים לאין באופן סביר את המסוכנות הגלומה במשפט. האם, בכלל הבוד, מבוגרת, והיא גרה בקריית מלאכי בעוד החלופה המוצעת היא בגדירה. בנסיבות אלו לא נראה לי סביר כי אמו של המשיב תוכל להסיר באופן משמעותי את נטל הפיקוח מכתפיה של האחות. הוא הדין בין הבכור של האחות, אשר טרוד בעניינים אישיים משלו, כעולה מהפסקה הראשונה בעמ' 4 לתסקיר.

.9. סיכום של דברים, המסוכנות הגלומה במשפט ניכרת. הסכנה שעוללה להתmesh אם חיללה יפר את תנאי מעצר הבית היא סכנה קיצונית. כיוון שכך, עילת המעצר היא בעלת עצמה רבה, וכדי לאין אותה נדרשת חלופה איקונית במיוחד. חלופה כזו אין בנמצא כרגע, ולכן לא אוכל להורות על שחרורו של המשיב, למרות עברו הנקוי ולמרות התגיסותה של משפחתו לסייע לו. זאת ועוד, אני סבור כי בשל העובדה שה厰פקחים המוצעים אינם מתאימים, הרי שלא ניתן להורות גם על מעצר באיזוקALKTRONI. נזכיר בהקשר זה את המובן מאלו, מעצר באיזוקALKTRONI אין משמעותו שהמשיב אינו יכול לצאת מביתו, אלא שם יצא תתקבל אינדיקציה על כן. על כן, מעצר באיזוקALKTRONI

אלקטронי מתאים למקומות בהם הסכנה הגלומה בעצור והנזק שצפוי להיגרם אם חיללה יפר את תנאי המעצר באיזוק אלקטронי, נמוכים מהסכמה והנזק הצפוי במקורה שלפני. שילובם של הדברים, קרי: חולשת המפקחים המוצעים אל מול סכנת היישנותו של מעשה אלים מצד המשיב ומידת הנזק שעלול להיגרם אם יפר המשיב את תנאי השחרור או המעצר האלקטרוני, מביאים אותו למסקנה שלא ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר שהוצאה, וגם לא על מעצרו באיזוק אלקטронי.

אשר על כן, ולמרות שאינו עיר לעברו הנקי של המשיב, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

חתימה